

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 311/21
12.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим саветником - записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 60 КЗ, решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Радић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.506/19 од 29.01.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, донео је након већања и гласања дана 12.5.2021. године

ПРЕСУДУ

ПОВОДОМ ЖАЛБИ јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Радић, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.506/19 од 29.01.2021. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом цитираних законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му урачунава време проведено у задржавању од 28.07.2019. године, па до 30.07.2019. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 30.07.2019. године до 17.06.2020. године, док се жалбе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и браниоца окривљеног АА адвоката Љиљане Радић у односу на ово кривично дело **ОДБИЈАЈУ** као неосноване.

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Радић, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.506/19 од 29.01.2021. године у погледу кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из

члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ и у том делу списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.506/19 од 29.01.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 323 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 60 КЗ, па му је првостепени суд претходно за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 323 став 3 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године, па је потом окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му је урачунао време проведено у задржавању од 28.07.2019. године од 22.55 часова, по решењу МУП РС, ПИ за безбедност на рекама, Ку.бр.10580/19 од 28.07.2019. године, па до 30.07.2019. године, када му је задржавање укинута, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 30.07.2019. године па до 17.06.2020. године, када му је мера укинута.

Истом пресудом, према окривљеном АА на основу одредбе члана 87 КЗ у вези члана 246 став 7 КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једне ПВЦ кесице са 5 таблета укупне нето масе 1,98 грама, опојне дроге екстази, као и 3 ПВЦ кесице са укупно 4,58 грама опојне дроге марихуане, по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПИ за безбедност на рекама број 214/19 од 28.07.2019. године.

Првостепеном пресудом, на основу одредбе члана 264 ЗКП у вези члана 261 ЗКП окривљени АА је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће првостепени суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ-а у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеном АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези става 1 у вези члана 60 КЗ изрећи казну затвора у дужем временском трајању.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Љиљана Радић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, побијану пресуду преиначи и окривљеном ублажи казну, тако што ће га огласити

кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а и ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ и такође га ослободити плаћања трошкова кривичног поступка или пак да усвоји жалбу побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду суду је доставила бранилац окривљеног АА, адвокат Љиљана Радић са предлогом да се жалба јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж бр.355/21 од 09.04.2021. године предложио да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду усвоји као основана и првостепена пресуда преиначи сходно тужиоцевом жалбеном предлогу, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Радић одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску, након што је првостепени пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Радић у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ су неосноване, док је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Радић у погледу кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ основана.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Радић, оспорава се правилност и законитост побијане пресуде у погледу кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, тако што се истиче да је окривљени критичном приликом био у стању битно смањене урачунљивости да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и да је његово дело забрањено. Надаље се у жалби указује, да имајући у виду количину и врсту опојне дроге која је критичном приликом пронађена и одузета од окривљеног и то 5 таблета екстазија масе 1,98 грама и 3 ПВЦ кесице опојне дроге марихуане нето масе 4,58 грама, може се рећи да се ради о мањој количини опојне дроге коју је окривљени купио искључиво за сопствену употребу, при чему треба имати у виду чињеницу да окривљени није осуђиван, да се против њега не води други кривични поступак, да је запослен, да живи у стану са својом породицом, да нема личну имовину, да није имао намеру да продаје опојну дрогу и да се не бави продајом исте, тако да у конкретном случају нема основа да се огласи кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, већ евентуално за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ.

Насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, првостепени

суд је након свестране оцене и анализе изведених доказа, ценећи одбрану окривљеног АА у вези кривичног дела, неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, исказе саслушаних сведока и писане доказе, одлучне чињенице, као и чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела, у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињенично-правни закључак дао јасне, аргументоване и исцрпне разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени.

Првостепени суд је ценио одбрану окривљеног АА, везано за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, који није спорио да је критичном приликом код њега пронађена опојна дрога и то екстази и марихуана, а што неспорно произилази и из потврде о привремено одузетим предметима и вештачења од стране вештака НКТЦ. Окривљени је током поступка негирао да је опојну дрогу неовлашћено нудио на продају, наводећи да опојну дрогу уопште не конзумира, али да је критичне вечери био нервозан, да је због тога купио опојну дрогу критичном приликом, те да је екстази понудио једном момку, који му је изгледао “сморено”, како би се орасположио. Овакву одбрану окривљеног првостепени суд правилно није прихватио, оцењујући је као неистиниту, дату у циљу избегавања, односно умањења кривице, при чему је иста оповргнута и осталим изведеним доказима. Одбрана окривљеног да је опојну дрогу понудио момку, (полицијском службенику у цивилу СС) како би се исти орасположио је нелогична и неуверљива. Ово са разлога када се има у виду да је и сам окривљени износећи своју одбрану навео да опојну дрогу не конзумира, а што је у потпуности потврђено налазом и мишљењем судског вештака др Светислава Мишковића, па када се имају у виду искази саслушаних сведока, односно полицијских службеника и то пре свега сведока СС, који је навео да је критичном приликом окривљени питао да ли му требају ексери, а што је жаргонски израз за екстази, те да је, након што се легитимисао и показао службену легитимацију, окривљени покушао да побегне, а што су видели и сведоци СС1 и СС2, а што све неспорно указује да је окривљени критичном приликом неовлашћено нудио на продају екстази полицијском службенику који је био у цивилу и на задатку, чиме је одбрана окривљеног у том делу у потпуности оповргнута.

Осим наведеног, одбрана окривљеног у погледу овог кривичног дела је оповргнута и исказима саслушаних сведока полицијских службеника СС, СС1 и СС2, а које исказе је првостепени суд у потпуности прихватио као јасне и логичне, имајући у виду да су се ови сведоци изјашњавали о околностима које су непосредно видели, односно о својим непосредним опажањима, а пре свега имајући у виду исказ сведока СС који је навео да му је критичном приликом окривљени АА понудио на продају екстази, да би након тога и након лишења слободе окривљеног, код истог пронашли предметне опојне дроге, односно екстази и марихуану, па је стога исказима ових сведока у потпуности поклатио веру, правилно налазећи и по оцени Апелационог суда да су ових сведока јасни и логични и да исти нису имали разлога да неосновано терете окривљеног.

Првостепени суд је у погледу овог кривичног дела за напред утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде дао у свему јасне, аргументоване и исцрпне разлоге, а које као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду као другостепени.

Подводећи утврђено чињенично стање под правну норму, правилно је првостепени суд закључио да су се радњама окривљеног стекла сва како субјективна, тако и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које дело га је правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао јасне, аргументоване и исцрпне разлоге које такође у свему као правилне прихвата и Апелациони суд као другостепени.

Апелациони суд је, имајући у виду да је првостепену пресуду у погледу кривичног дела спречавања службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ укинуо, као у ставу два изреке ове пресуде, то је првостепену пресуду у погледу кривичног дела неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ за које је такође првостепеном пресудом окривљени оглашен кривим, испитао по службеној дужности у погледу одлуке о кривичној санкцији а поводом жалби јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и браниоца окривљеног АА адвоката Љиљане Радић, па је тако од олакшавајућих околности које је првостепени суд правилно утврдио имао у виду да се окривљени коректно држао пред судом, да је запослен, да није осуђиван док од отежавајућих околности на страни окривљеног није било, па је ценећи све олакшавајуће, а у одсуству отежавајућих околности окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од три године коју казну му је сходно одредби члана 63 КЗ урачунао и време проведено у притвору, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног да ће се казном зтвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Љиљане Радић оспорава се правилност и законитост побијане пресуде и у делу одлуке о трошковима кривичног поступка тако што се истиче да иста није правилно донета и није заснована на закону. У жалби се указује да се окривљени издржава радећи повремене послове на грађевини, често као помоћник керамичара, живи у стану заједно са својим родитељима, братом и ујаком тако да би плаћањем трошкова кривичног поступка била доведена у питање основна егзистенција окривљеног, тако да га треба ослободити плаћања истих и донети одлуку да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Београду је изнете жалбене наводе браниоца окривљеног АА оценио као неосноване будући да је првостепени суд правилно окривљеног обавезао да на име паушала плати износ од 10.000,00 динара и то у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, при чему је висину паушала првостепени суд одмерио сразмерно дужини трајања и сложености овог кривичног поступка, као и имовинским приликама окривљеног, а такође га је правилно обавезао и да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће одлучити накнадно посебним решењем након што се сви неопходни подаци прибаве и о чему је у образложењу побијане пресуде дао јасне, аргументоване и исцрпне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

По оцени Апелационог суда правилна је одлука првостепеног суда којом је према окривљеном сходно одредби члана 87 КЗ и члана 246 став 7 КЗ изречена и мера безбедности одузимања предмета, будући да се ради о предметима извршења кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим и чије одузимање је по закону обавезно, о чему су такође у побијаној пресуди дати јасни, аргументовани и исцрпни разлози.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Љиљане Радић оспорава се правилност и законитост побијане пресуде у погледу кривичног дела спречавања службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ тако што се истиче да у радњама окривљеног не стоје елементи тог кривичног дела и указује да је током поступка изведен доказ на основ кога се може утврдити да је деда окривљеног био полицајац и да управо због свог деде никад не би напао, нити спречио полицијског службеника у вршењу службених радњи, при чему се погрешно у образложењу побијане пресуде наводи да је окривљени критичном приликом ударио полицијског службеника СС и да је почео да бежи. У жалби се такође указује да се окривљени не може огласити кривим за наведено кривично дело јер је био у стању битно смањене урачунљивости, а све и да је био урачунљив могао би да стоји покушај, будући да се радња извршења овог кривичног састоји од принуђавања службеног лица у вршењу службене радње, а што у конкретном случају није учињено, тако да је првостепена пресуда у овом делу имала за последицу погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, па се стога предлаже као у жалби да се у погледу овог кривичног дела првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Првостепени суд је окривљеног АА огласио кривим за кривично дело спречавања службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ уз образложење да је окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности, међутим у радњама окривљеног се не стичу сва обележја овог кривичног дела. Ово са разлога што сам окривљени у својој одбрани наводи да није ударио полицијског службеника, већ да је само покушавао да се извуче док су га хватали, а што је потврђено исказима полицијских службеника у том делу, будући да су сагласно навели да је окривљени критичном приликом све радње предузео како би побегао. Из исказа сведока СС произилази да га је пошто се легитимисао окривљени ударио, потом одгурнуо и колегу СС1 у намери да побегне што потврђује и сведок СС2 наводећи да пошто се СС легитимисао, младић га је одгурнуо руком у пределу груди, а потом и колегу СС1 са намером да се удаљи са лица места, да је његов утисак да овај младић није имао намеру да се сукобљава са полицијом, већ да само жели да побегне, односно да се удаљи. Одбрану окривљеног у овом делу, као и исказе сведока првостепени суд је у потпуности прихватио налазећи да су јасни, логични и међусобно сагласни. Са друге стране, део одбране окривљеног у којој је навео да критичном приликом није видео полицијску легитимацију, да полицајци нису имали обележје, да је један од њих нешто рекао, али да он није чуо шта, првостепени суд није прихватио, оцењујући такву одбрану као нелогичну и усмерену на избегавање кривице, при чему је иста оповргнута исказима сведока полицијских службеника који су се изјашњавали да је најпре СС легитимисао окривљеног, а потом и остали, које исказе је првостепени суд у потпуности прихватио.

Првостепени суд је приликом пресуђења у овој кривичноправној ствари у складу са утврђеним чињеничним стањем на главном претресу унео мање измене у односу на диспозитив оптужног акта, стилизујући га и уподобљавајући опису радње извршења, чињеничном стању које је утврдио на главном претресу, не дирајући тим изменама у идентитет оптужног акта, па је окривљеног огласио кривим за кривично дело спречавања службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ, а не за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ, како му је то оптужбом стављено на терет будући да је током поступка неспорно утврђено да је окривљени критичном приликом применом силе спречио службено лице у вршењу службене радње коју предузимају у оквиру својих овлашћења и то у вршењу послова хватања учиниоца кривичног дела, при чему их није напао, како му је то оптужним актом стављено на терет, а што произилази из доказа који су изведени током поступка, и то како из одбране окривљеног, тако и из исказа саслушаних сведока полицијских службеника.

По оцени Апелационог суда у Београду као другостепеног насупрот оваквом закључку првостепеног суда основано се жалбеним наводима браниоца окривљеног указује да је првостепена пресуда у овом делу захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка. Окривљени је првостепеном пресудом оглашен кривим да је критичном приликом и то применом силе спречио службено лице у вршењу службене радње коју је предузимао у оквиру својих овлашћења и то у вршењу послова хватања учиниоца кривичног дела, а на начин како је то ближе и описано у диспозитиву оптуженог акта, тако што је, у близини моста на Ади понудио на продају таблете екстазија полицијском службенику у цивилу СС који се налазио са полицијским службеником СС1 који су обављали оперативну делатност у цивилном оделу по плану појачаних мера активности ПУ за Град Београд, ПИ за безбедност на рекама, тако што је полицијском службенику СС рекао "да ли ти требају ексери"?, што је жаргонски назив за екстази, па је након понуде да купи екстази од окривљеног, полицијски службеник СС показао службену легитимацију окривљеном и затражио од њега да му преда опојне дроге које је имао код себе, након чега је окривљени полицијског службеника ударио отвореном шаком у груди, а потом одгурнуо полицијског службеника СС1 који је стајао поред њега, па је окривљени кренуо да бежи, али су полицијски службеници успели да га стигну и задрже, а све на начин како је то ближе и описано у диспозитиву оптужног акта.

По оцени Апелационог суда, имајући у виду овако дати чињенични опис радње извршења кривичног дела и потом дату правну квалификацију, изрека првостепене пресуде је противуречна сама себи. Наиме, првостепени суд је окривљеног АА огласио кривим да је учинио свршено кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње, иако из датог чињеничног описа у изреци произилази да је кривично дело из члана 322 став 3 у вези става 1 КЗ остало у покушају јер су службена лица-полицијски службеници успели да стигну окривљеног и истог задрже, дакле нису спречени да обаве службену радњу. Потом у разлозима пресуде (страница 9) наводи се да је окривљени спречио службена лица у вршењу службене радње коју предузимају у оквиру својих овлашћења и то у вршењу послова хватања учиниоца кривичног дела, иако се у изреци наводи да су полицијски службеници успели да га стигну и задрже, па је изрека из које произилази да је у питању покушај извршења кривичног дела, противуречна и разлозима пресуде, због чега је усвајањем жалбе браниоца окривљеног

побијана пресуда у односу на ово кривично дело морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама Апелационог суда у Београду као другостепеног отклониће битну повреду одредаба кривичног поступка, правилно и у потпуности ће утврдити чињенично стање, при чему ће евентуално ценити и жалбене наводе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду у делу одлуке о кривичној санкцији, који нису били предмет посебног разматрања обзиром на разлоге укидања првостепене пресуде, а након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде сходно одредби члана 459 и 458 ЗКП.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић